

Svar:

1. Ifølge statsministeriets bekendtgørelse af 11. januar 1973 om ændringer i ministeriernes forretningsområder blev det ved kgl. resolution af 2. januar 1973 bestemt, at der til økonomi- og budgetministeriet fra den 1. januar 1973 at regne skulle ske overførelse af alle under andre ministeriers forretningsområder henhørende sager vedrørende aftale om samt fastsættelse eller godkendelse af løn- og andre ansættelsesvilkår for personalegrupper, uanset om ansættelsesvilkårene m. v. fastsættes ved lov, bekendtgørelse, aftale, kollektiv overenskomst, regulativ, reglement, cirkulære eller lign. med undtagelse af sådanne sager vedrørende personalegrupper ansat i Grønland og i Danmarks Radio.

I den nævnte cirkulæreskrivelse var det endvidere bestemt, at det herefter var økonomi- og budgetministeriet, som skulle forhandle, indgå aftale, fastsætte eller godkende løn- og ansættelsesvilkår, således at enhver henvendelse fra organisationer eller institutioner herom skulle forelægges økonomi- og budgetministeriet.

Formålet med kompetenceoverdragelsen var gennem en centralisering af overenskomstforhandlingerne at sikre, at ensartede lønvilkår aftales.

Ud fra en vurdering af de nye opgaver skønnede man i lønnings- og pensionsdepartementet, at der ville blive behov for en udvidelse af departementets medarbejderstab med i alt 16 stillinger, hvoraf 10 som sagsbehandlere og 6 som overenskomstlønnede kontorfunktionærer.

Efter indhentet tilslutning fra lønningsrådet bevilgedes de 16 stillinger ved ændringsforslag til finanslov for finansåret 1973-74, § 23.3.01.

2. Finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, indgår aftaler om løn- og ansættelsesvilkår for ca. 131.000 tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, hvilke aftaler indgås med de 4 centralorganisationer, repræsenteret ved Tjenestemændenes Fællesudvalg (TFU). Finansministeriet indgår endvidere et stort antal kollektive overenskomster for ca. 71.000 statsansatte, samt fastsætter løn- og ansættelsesvilkår for andre ca. 37.000 ansatte i staten.

I perioden 1973-1975 har departementet udfoldet bestræbelser på at koordinere forhandlingerne for beslægtede overenskomstområder med det formål dels at nedbringe antallet af overenskomster og dels at mindske antallet af forhandlingsmøder om overenskomstfornyelser. Dette er lykkedes i et begrænset omfang. Departementet fortsætter disse bestræbelser, men de enkelte overenskomstmodparter har ikke hidtil følt tilstrækkelig tilskyndelse til at søge samme koordinering af forhandlingerne på arbejdstagerside.

Departementet har på baggrund af hensigten med en centralisering af lønforhandlingerne i finansministeriet ikke fundet grundlag for at delegerer forhandlingskompetencen til de enkelte styrelser, bortset fra ganske enkelte tilfælde vedrørende Post- og Telegrafvæsenet, Forsvarsministeriet og DSB, der i forvejen har et udbygget forhandlingsapparat.

Lønningsdepartementet har herefter fortsat ansvaret for indgåelse af ca. 170 kollektive overenskomster, af hvilke et mindre antal indgås i forannævnte styrelser. Uanset den foretagne delegering af forhandlingskompetencen er lønnings- og pensionsdepartementet imidlertid fortsat impliceret også i disse forhandlinger.

Udvidelsen af medarbejderstyrken som følge af kompetenceoverdragelsen har kunnet gennemføres ved en udvidelse af medarbejdertallet i de eksisterende 6 kontorer uden ændringer i den eksisterende organisationsstruktur.

Kompetenceoverdragelsen har været ensbetydende med, at sager, som indkommer nu, gennemgående har en mere generel karakter end tidligere, hvor en væsentlig del af sagerne var konkrete forespørgsler om enkeltpersoners løn- og ansættelsesforhold.

Kompetenceoverdragelsen har endvidere medført, at departementet oftere inddrages i planlægningen og forberedelsen af personaleforholdene i andre ministerier.